

резонovanje и договарање, а то онда тражи спорост и успорену процедуру коју гарантује управо други дом. По њему, скупштина са једним домом би личила на преки суд па као што је и у судству важна вишестепеност, тако и у законодавству где се углавном гласа партијски, важно је да се о законском предлогу саслуша још једно тело које није партијски пристрасно. Према томе, предност оваквог другог дома у законодавству је сасвим очигледна јер једно овакво тело, изабрано другачије од општеполитичког (првог) дома и састављено од квалификованих појединаца, обезбеђује да се у законодавном раду темељно и свестрано претресају предлози, а то само подиже квалитет донетих закона.

Дводоми парламент је подједнако био (и остао) у функцији и напредних и назадних снага, и аристократије и буржоазије, па се тако може говорити и о аристократској, али и демократској варијанти дводомог система (бикамерализма). Колевка дводомог парламента је Енглеска где се још у XIV веку (1332.год) Парламент поделио на два дома – Дом лордова и Дом комуна, на једну, ако може тако да се каже, племићку и другу, грађанску скупштину, с тим да је Дом лордова прво настао и претходио Доњем дому.

У Дому комуна били су представљени грађани и ситно племство, док је феудална аристократија запосела Горњи дом – Дом лордова. Или боље речено, све чланове тог дома више од класне припадности повезује богатство, јер како примећује Н.Ласки, улазак једног веома богатог човека у Дом лордова је нешто сасвим природно као што је и необично да тамо доспе неко ко то није. Аристократски дводоми парламент (аристократски бикамерализам) има историјски значај и он је данас углавном (с мањим изузецима) превазиђен. У своје време оваква структура парламента је имала да осигура његову конзервативну улогу јер је овај аристократски дом изражавао интересе феудалног племства које је доживљавало економски пад и декаденцију и имао да буде брана од растућег успона снажне и полетне буржоазије која улази у парламент и постаје његова водећа политичка снага. Дакле, циљ оваквог аристократског бикамерализма је био да омогући политички опстанак једне економски пропале и иживљене класе па су зато данас овакви аристократски домови све ређи и превазиђени и све више уступају место горњим домовима који имају ширу представничку основу (као рецимо Сенат у Италији или Француској). Но и тамо где су опстали (попут британског Дома лордова) ови домови имају све мању улогу и нису равноправни с општепредставничким, првим домом. То је баш